

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5532/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., умешача на страни тужилаца ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против тужених ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН и ЊЊ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Арсић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених ИИ, КК, ЊЊ, ЉЉ и ММ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу, Гж 339/2020 од 04.08.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ИИ, КК, ЊЊ, ЉЉ и ММ, изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж бр.339/2020 од 04.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца ИИ, КК, ЊЊ, ЉЉ и ММ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж бр.339/2020 од 04.08.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 339/2020 од 04.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ИИ, КК, ЊЊ, ММ и ЉЉ и потврђена пресуда Основног суда у Лозници – Судска јединица Љубовија П бр.628/18 од 17.01.2020. године у обавезујућем делу става првог изреке, којим су тужени обавезани да тужиоцима на име накнаде штете због уништене ловачке кућице ближе означене у првом ставу изреке, солидарно предају у својину и државину грађевински материјал ближе означен у том ставу изреке или да уместо предаје описаног грађевинског материјала солидарно исплате новчани износ од 294.242,28 динара са законском затезном каматом почев од 17.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што су тужени ИИ, КК, ЉЉ, ММ и ЊЊ, обавезани да тужиоцима АА, ББ и ВВ солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 256.868,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужиоци АА, ББ и ВВ, су обавезани да туженима ЈЈ, ЛЛ и НН солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 266.868,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени ИИ, КК, ЉЉ, ММ и ЊЊ да

тужиоцима АА, ББ и ВВ солидарно на име трошкова жалбеног поступка исплате износ од 54.894,00 динара. Ставом петим изреке, тужиоци АА, ББ и ВВ су обавезани да туженима ЈЈ, ЛЛ и НН солидарно накнаде трошкове од 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени ИИ, КК, ЉЉ, ММ и ЊЊ су благовремено изјавили посебну ревизију, на основу члана 403. и 404. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију захтевајући накнаду трошкова за предузимање ове правне радње.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 404. став 2. ЗПП, и нашао да ревизија није дозвољена, јер се истом суштински оспорава утврђено чињенично стање, што не представља разлог за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404.ЗПП, а не прилажу се одлуке других судова у којима је на другачији начин одлучивано у истој или сличној чињенично правној ситуацији, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 25.04.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 294.242,28 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Тужилац је за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић